

Landes Mønter. Dette kunde maasse tjene til at oplyse denne Sag.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 78 Stemmer.

Bossen: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges Bossens ovennævnte Forslag enstemmig med 76 Stemmer.

Formanden: Da den følgende Sag paa Dagsordenen efter sin Natur i sine Hovedtræk alt har været under Forhandling ved den nye tilendebragte Sag, og da dens Enkeltheder dog ikke foreligge ved første Behandling, vil jeg anse det for muligt ogsaa at tilendebringe Forhandlingen af denne Sag i Dag. Jeg skal derfor, skøndt Lidet er temmelig langt fremrykket, foretage den sidste paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik altsaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Møntlov.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 2109 ff.)

Bille: Jeg skal, da Lidet er saa langt fremrykket, ikke gaa ind paa flere Punkter, som jeg ellers kunde have ønsket at være kommen ind paa, men indskrænke mig til et Par almindelige Bemærkninger. Den første af disse er, at jeg vilde anse det for meget heldigt, om Møntloven foruden at bestemme, hvad der skal ske ved de Regnskaber og Udfærdigelser, som komme fra Staten, Nationalbanken og Kommunerne, kunde gaa nogle Skridt videre. Jeg ser vel ikke, hvorledes det skulde være muligt at paabyde den nye Mønts Anvendelse i private Regnskaber, men der er en Del af den Art Regnskaber, som kan siges at ligge omtrent midtvejs mellem private og offentlige, som det maasse kunde lade sig gøre at tage med. Jeg ser saaledes ikke, hvad der kunde være til Hinder for at bestemme, at de Handelsbøger, om hvis Indretning der findes adskillige Bestemmelser i vor Lovgivning, vilde være at føre fra en vis Tid med den nye Møntenhed. Jeg ser heller ikke rettere end, at det meget godt lod sig gjenneførelse, at der lige over for Institutioner, som paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med Staten, enten derved, at Staten har koncessioneret dem eller ydet dem Begunstigelser af en eller anden Art, blev truffet en Foranstaltning, hvorved man sikrede sig den snarest mulige Optagelse af den nye Møntenhed. Det er af højeste

Bigtighed, at der gjøres Skridt for hurtigt at bringe det Nye ind i og lade det Gamle forsvinde af den almindelige Bevidsthed, og det kan navnlig ses efter de Erfaringer, som Rigsdagen har haft Leilighed til at gjøre med Hensyn til Indførelsen af ny Vægt. Naar man ikke passer paa, at Bestemmelserne saa hurtigt som muligt gjenneføres, maader det i den Henseende tjene os til Erfaring, hvad der skete, efter at vi havde vedtaget at inddele et Pund i 100 Kvint; thi det er den Dag i Dag vanskeligt at faae Folk i den almindelige Bevidsthed til at regne med Kvint. — En anden Bemærkning, som jeg ikke kan tilbageholde, er den, at efter Lovforslagets §§ 10 og 19 synes det at være forbeholdt Forhandlingen med den lovgivende Magt, hvorledes der skal gaaes frem med Omskrivningen fra den gamle Møntfod til den nye i tidligere Lov. Jeg vilde anse det for et stort Fremskridt, om der allerede i Møntloven kunde gives de almindelige Regler, hvorefter Omskrivningen vil være at foretage af Administrationen. Det forekommer mig, at de Betragtninger, som ere gjorte gjældende i et Bilag af et Mindretal, have stor Vægt, og med Hensyn til det eneste Punkt, hvor jeg synes der kan opstaa Vanskeligheder, nemlig Soldtariffen, ere vi i det heldige Tilfælde, at vi ere i Færd med at forhandle en Soldtarif, hvor vi i Taxansættelserne kunne tage noget Hensyn til Overgangen til den nye Mønt. Jeg vilde anse det for nyttigt, om der kunde findes en Form, hvorved den lovgivende Magt allerede nu foreskrev de Regler, hvorefter Konverteringen fra gammel Mønt til ny kunde foregaa i alle ældre Lov og Anordninger, uden at man for den Sags Skyld behøvede at vende tilbage til den lovgivende Magt. Endelig vil jeg gjøre den Bemærkning, at de enkelte Skillemønter forekomme ogsaa mig at være vel talrige. Vi skulde have en Krone, $\frac{1}{2}$ Krone, $\frac{2}{5}$ Krone, $\frac{1}{4}$ Krone og $\frac{1}{10}$ Krone. (En Stemme. Rumme?) Jeg vil anse det for hensigtsmæssigt, om Tallet var noget begrændset, uagtet jeg indrømmer, at jeg har sat „skal“ istedetfor „kan“, er jeg dog bange for, at naar Loven beholder saa mange Skillemønter, vil dette kan ogsaa blive til et virkeligt skal.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Bossen: Jeg foreslaar denne Sag, henvisst til det Udvalg, som det blev vedtaget at nedsætte angaaende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling vedtoges Bossens ovennævnte Forslag enstemmig med 72 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.